

Hautajaiset seis, vainaja puuttuu

Aamulehti 11.05.2003

Legioonateatteri tunnetaan Tampereella ryhmänä, joka puistelee esityksissään turhat pölyt pois tabu-aiheiden pinnalta. Kohta kymmenen vuoden ajan se on kaunistelematta läiskäytellyt näyttämölle juuri niitä teemoja, joista ympäröivä yhteiskunta mieluummin puhuu sivivystein kaunokirjaimin. Draaman aineita legioonalaiset ovat koonneet esimerkiksi nuorten teatterilaisten omasta maailmasta tai repäisemällä klassikkotekstin auki juuri tekijöiden näköisestä kulmasta.

Myös Ruumis kateissa kääntää vanhaa maailmaa omalla tavallaan ympäri. Tällä kertaa Legionateatteri pistää piikkinsä kirkonmiehien lihaan. Tämä esitys ei kuitenkaan sivalla tummilla tunteilla tai tuskalla, vaan nyt raippana viuhuu nauru.

Älyttömyksiä kuluu rivakassa tahdissa

Ruumis kateissa on **Timo Seppälän** käännös englantilaisen **Sean McEganin** vain muutaman vuoden vanhasta näytelmästä *The Lost Body*.

Aikaisemmin kyseistä herraa ei suomeksi ole kuultukaan.

Käännettynäkin teksti paljastuu liukaskieliseksi brittikomiikaksi. Sähköisen tarjonnan puolelta välähtää nopeasti mieleen 1990-luvun hauskuuttaja Isä Ted.

Aihe ja tyyli osuvat yksiin; maallisuuteen sortuvat pappismiehet sekoilevat grazy-huumorin pyörteissä. McEgan irvailee pyhien ammattien konservatiivisuudelle tekemällä seurakunnan päämiehestä homon ja suntiostakin syntisten riippuvuuksien riivaaman miehen.

Vaikka hullun seurakunnan toilailut, ruumiittomat hautajaiset ja perverssit pastorit eivät juoniaineena uutuudellaan häikäise, ansaitsee Legionateatteri yleisön hörähdykset pysymällä näyttämöllä mukana tekstin hurjassa vauhdissa. Nopeasti vanhenevan älyttömyyden päälle on saatava aina rivakassa tahdissa uusi, vieläkin älyttömämpi vaihtoehto. Eivätkä legioonalaiset jää tässä hidastelemaan.

Roolihahmojen suhteen Legionateatteri tyytyy tällä kertaa miettoon tulkintaan. Ohjaaja **Jyri Piekäinen** turvautuu aika tyypillisiin mielikuviin herkistä gay-miehistä tai rääväsuisista teinityöistä. Mutta ilmaisun voimaa näyttelijäntyöstä ei puutu tippaakaan. Koko ryhmän näyttelemisestä henkii yksinkertaisesti hyvä meininki. Erityisen hyvin yhteen natsaa **Matias Hasun** ja **Erkko Lahnajärven** yhteistyö pastorina ja suntiona.

Marika Vanhatalo

Teatteri

Sean McEgan: Ruumis kateissa.

Suomennos: Timo Seppälä.
Ohjaus: Jyri Piekäinen.
Valot ja äänet: Anna Salmia.
Lavastus ja puvustus: työryhmä.
Ensi-ilta: Legioonateatteri 9.5.